

Uniwersytet
ŁÓDZKI

José Manuel Durão Barroso

José Manuel Durão Barroso, może poszczycić się błyskotliwą karierą, której pisane było wpłynąć na losy świata. Jego osiągnięcia życiowe są liczne, różnorodne i wyróżniające się. Biorąc pod uwagę to bogactwo i różnorodność, można zawrzeć ich opis w trzech częściach:

- 1) kariera akademicka,
- 2) kariera polityczna zarówno w ojczystej Portugalii jak i na scenie międzynarodowej, w szczególności w odniesieniu do Unii Europejskiej,
- 3) uznanie w międzynarodowym środowisku akademickim.

Kariera akademicka

Na Wydziale Prawa Uniwersytetu Lizbońskiego José Barroso uzyskał dyplom z wyróżnieniem w dziedzinie prawa, a także, również z wyróżnieniem, dyplom w dziedzinie studiów europejskich w Europejskim Instytucie Uniwersyteckim Uniwersytetu Genewskiego. Studia magisterskie na kierunku nauk politycznych podjął na Wydziale Nauk Ekonomicznych i Społecznych Uniwersytetu Genewskiego, gdzie uzyskał tytuł magistra nauk politycznych, ponownie z wyróżnieniem.

Doświadczenie naukowe José Barroso wzbogaciły liczne staże i kursy odbyte w następujących uczelniach: w Uniwersytecie Columbia (Nowy Jork), Uniwersytecie Georgetown (Waszyngton), Międzynarodowym Instytucie Uniwersyteckim w Luxemburgu oraz Europejskim Instytucie Uniwersyteckim we Florencji. Otrzymał szereg prestiżowych stypendiów naukowych przyznanych przez instytucje takie jak, by wymienić ledwie kilka z nich,

Uniwersytet
ŁÓDZKI

Konfederacja Szwajcarska, Komisja Wspólnot Europejskich, Fundacja Volkswagena, a także NATO i Szwajcarska Narodowa Fundacja Naukowa.

Prof. Barroso gościnnie wykładał w Centrum Studiów Niemieckich Europejskich w Uniwersytecie Georgetown. Przez cztery lata (od r. 1995 do r. 1999). Piastował stanowisko Dyrektora Wydziału Stosunków Międzynarodowych w Uniwersytecie Lusiada w Lizbonie.

José Barroso jest autorem kilku książek z dziedziny nauk politycznych, stosunków międzynarodowych oraz kwestii dotyczących Unii Europejskiej, w tym: *Sistema de Governo e Sistema Partidario*, *Le système politique portugais face à l'intégration européenne*, *Política de Cooperação*, *A Política Externa Portuguesa*, *Uma Certa Ideia de Europa*, *Uma Ideia para Portugal*, *Mudar de Modelo* oraz *Reformar: Dois Anos de Governo*. Ponadto Profesor Barroso opublikował wiele artykułów na tematy związane z naukami politycznymi oraz prawem konstytucyjnym w rozmaitych portugalskich i międzynarodowych pracach zbiorowych, encyklopediach i czasopismach naukowych, m.in. w *Análise Social*, *Il Politico*, *Pólis*, a także *Dictionnaire International du Fédéralisme*. Był także założycielem i pierwszym dyrektorem periodyku *Revista de Ciência Política*. Chociaż jako naukowiec prof. José Barroso był postacią wpływową i inspirującą oraz pionierem w swojej dziedzinie, istotą jego zasług dla świata jest przekazywanie teorii w praktykę.

Kariera polityczna

W roku 1980, José Manuel Durão Barroso został członkiem portugalskiej Partii Socjaldemokratycznej (PSD), w której pełnił szereg ważnych funkcji: był m.in. członkiem Komitetu ds. Polityki Narodowej, Zastępcą Dyrektora Krajowego Biura Analiz, Przewodniczącym Komitetu ds. Stosunków Międzynarodowych. W 1999 roku został wybrany na stanowisko Przewodniczącego partii, a później był na to ważne polityczne stanowisko ponownie wybierany aż trzykrotnie.

W tym okresie José Barroso pełnił funkcje: Przewodniczącego Parlamentarnej Komisji Spraw Zagranicznych, Sekretarza Stanu ds. Wewnętrznych, Sekretarza Stanu ds. Zagranicznych i Współpracy oraz Ministra Spraw Zagranicznych w XI i XII Rządzie Konstytucyjnym Portugalii.

José Barroso występował jako przywódca lub uczestnik wielu misji międzynarodowych, w szczególności procesu samostanowienia Timoru Wschodniego i procesu pokojowego w Angoli w latach 1990-91. Był Przewodniczącym delegacji Międzynarodowego Instytutu na rzecz Demokracji i Pomocy Wyborczej w Bośni i Hercegowinie we wrześniu 1996 r. oraz Doradcą Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie projektu procesu pokojowego w Afryce. Prof. Barroso należał też do różnych nieformalnych grup doradczych przy Sekretarzu Generalnym Organizacji Narodów Zjednoczonych,

Uniwersytet
ŁÓDZKI

w szczególności grupy doradczej przy Sekretarzu Generalnym w kwestii Demokratycznej Republiki Konga.

José Barroso był Wiceprzewodniczącym Europejskiej Partii Ludowej w latach 1999-2002 i Wiceprzewodniczącym Stowarzyszenia Partii Prawicowych Centrist Democrats International od 2001 do 2005 r.

W kwietniu 2002 roku José Manuel Durão Barroso został Premierem Rządu Portugalii, którą to funkcję pełnił przez dwa lata. Wówczas został przywołany na scenę polityki międzynarodowej wyborem na stanowisko Przewodniczącego Komisji Europejskiej. We wrześniu 2009 Pan José Barroso ponownie został wybrany na stanowisko Przewodniczącego Komisji Europejskiej na kadencję 2010-2014.

W uznaniu służby społeczeństwu Unii Europejskiej oraz znakomitych osiągnięć naukowych Przewodniczący José Manuel Durão Barroso otrzymał ponad 50 odznaczeń, nagród i wyróżnień. Spośród ich długiej listy należy wymienić następujące uczelnie, które przyznały Mu tytuły doktora *honoris causa*:

- Uniwersytet Rogera Williamsa w Rhode Island, USA, 2005 r.
- Uniwersytet Georgetown w Waszyngtonie, USA, 2005 r.
- Uniwersytet w Genui, Włochy, 2006 r.
- Uniwersytetu Kobo, Japonia, 2006 r.
- Uniwersytet Candido Mendel w Rio de Janeiro, 2006 r.
- Uniwersytet w Edynburgu, 2006 r.
- Uniwersytet „La Sapienza” w Rzymie, 2007 r.
- Szkoła Główna Handlowa w Warszawie, 2007 r.
- Pontificia Universidade Catolica de Sao Paulo, Brazylia, 2008 r.
- Uniwersytet w Liverpoolu, 2008 r.
- Uniwersytet Sophia Antipolis w Nicei, Włochy, 2008 r.
- Uniwersytet im. Tomaša Baty w Zlinie, Republika Czeska, 2009 r.
- Uniwersytet Techniczny w Chemnitz, Niemcy, 2009 r.
- Uniwersytet w Pittsburghu, USA, 2009 r.